

A Hét

TÁRSADALMI, KRITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP

Furcsa bonyodalmak Somlyó Zoltán temetése körül

Molnár Sámuel tragikomédiája

A szappanegyezmény tönkreteszi a kisgyárakat

ELŐKELŐ LAKÁSOK DÉMONÁT HAJSZOLJA A RENDŐRSÉG

Öt év alatt 150 lakást fosztott ki egy banda, egy volt táncosnő közreműködésével

A főkapitányság betörési csoportjára rengeteg dolgot ad mostanában egy veszedelmes lakásfosztogató banda, amely az utóbbi öt év alatt legalább 150 előkelő lakást fosztott ki, majdnem mindig ugyanazzal a trükkel. Azokban az előkelőbb lakásokban, amelyeknek tulajdonosai nem cseléd-szerző, hanem apróhirdetés útján szoktak háztartási alkalmazottat felvenni,

szokott jelentkezni egy jó megjelenségű, harminc év körüli nő, aki kitűnő éves bizonyítványt mutat be, rendszerint jobb vidéki háztartásokból.

A bizalomkeltő külsejű nő egy-két hétig mintaszerűen viselkedik, kitűnően ellátja a háztartási teendőket és beférkőzik a háziak bizalmába. Mikor azután egy kissé megmelegedett és elkövetkezik egy olyan nap, amikor egyedül marad a lakásban,

mire gazdái visszatérnek, hült helyét találják nemesak neki, hanem a szekrényekben elhelyezett összes értékeknek is.

Kézpénzt, ékszert, ezüstneműt, sőt értékesebb szőnyeget is magához vesz és legtöbb helyen olyan tökéletesen kiüríti a lakást, hogy minden meg-

mozdítható értéket elrabol.

A rendőrség számos panasz alapján máris megállapította, hogy a jobb pesti lakások démona

egy kitűnően szervezett fosztogató bandával működik együtt. Valamikor Livia néven táncosnő volt, de alkalmi lopásért börtönbe jutott és ott került olyan társaságba, amely a betörőbanda eszközüvé züllesztette.

Valódi neve Haris Eszter és maga is jobb polgári családból származott. Talán ott tapasztalhatta ki, hogy a háztartási alkalmazottak felvételénél

milyen könnyelműen járnak el legtöbb esetben a háziasszonyok, megelőlszének a kitünően megfogalmazott — persze hamisított bizonyítvánnyal — és nem járnak utána az új eselédlny előételének. Pedig egy kis információs eljárással megszabadulhatnának a káros következményektől.

Számos előkelő uriházban történt legutóbb egymásután hasonló betörés

és a károsultak egytől-egyig felismerték az értékeikkel eltűnt eselédlnyban a volt táncosnőt, aki persze álnevéken szegődik el. Legtöbb helyen viaszlenyomatokat készít a zárakról és alkalmas időben minden értékes tárgyat kirámol. Leleplezése nehéz, mert más és más neveket használ és a pesti háziasszonyok nagyon hiszékenyek.

Csupán három heti időkülönbsézetet kellett volna áthidalnia — és ma irigyelt, köztiszteletben álló tagja lehetne még mindig a gabonatőzsdének.

Váratlan távozása folytán azonban évtizedek óta kiépített külföldi kapcsolatai felbomlottak. A *Louis Dreyfus* világcég, a svájci *Andrée*, továbbá egy nagy *berlini* és *csehszlovák* cég sorra más budapesti bizománysokra ruházta át képviselőjét.

Molnár Sámuel pedig a Bospórus partján elmélkedhet magában a sors és a szerenese tragikomikus forgandóságán.

Molnár Sámuel tragikomédiája Három héten múlt, hogy negyedmiliós vagyont nem keresett kukoricaüzletein

A budapesti gabonatőzsdét még mindig élénken foglalkoztatja *Molnár Sámuel* gabonabizománysos váratlan távozása, amely veszteséggel végződött kukoricaüzleteivel volt összefüggésben. Molnár ugyanis december-januári szállításra igen nagymennyiségű kukoricát kötött le és mázsánként 25 fillér jutalékot vett fel előre üzletfeleitől, összesen mintegy 40.000 pengőt.

A helyzet tehát az, hogy ha Molnár nem decemberi, hanem január-februári szállításra köti le a tengerit, akkor most, amikor megindult az export, szakértők szerint

legalább negyedmilió pengőt nyert volna az üzleten, tehát ugyanannyit, amennyi veszteséggel zárult a decemberi üzlet.

December közepén azonban a lekötött kukoricameennyiségeket nem vette át

azal, hogy a tervbevett németországi kukoricakivitel még nem indult meg. Amikor az üzletet lekötötte, a kukorica napi ára 9.50 pengő körül volt, ő pedig 12 pengőn felüli egységáron eszközölte a kötéseket.

Differenciái tehát közel negyedmilió pengőre rúgtak.

De sem ezt, sem az előre felvett jutalékot nem térítette meg, hanem külföldre, hír szerint Törökországba utazott.

Közben következtek be a budapesti tőzsdén azok a fejlemények, amelyek *Molnár Sámuel* ügyének megadják a tragikomikus mellézköngéjét. Alig utazott el a bajba került Molnár Sámuel, engedélyezték a kukorica 5000 vagonos németországi kivitelét. Ennek hatása alatti pedig

emelkedni kezdtek a kukoricaárak és alig három hét elmúltával elértek azt a 12 pengő körüli árfolyamot, amelyre Molnár Sámuel spekulált.

De meg ne írja Szerkesztő úr...

Táborj Kornél vezetésével a magyar újságírók egy csoportja látogat el Salzburgba, ahol vendégül látják őket. A cél: a magyar-osztrák barátság ápolása és idegenforgalmi propaganda.

★

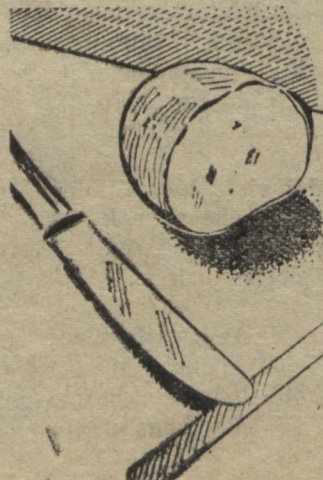
Uj filmvállalat alakításáról tárgyalnak a kulisszák mögött. A vállalkozás üzleti gesztióját Krausz Simon irányítja, a művészi vezető pedig a *Vígszínház* főrendezője, *Hegedűs Tibor* lenne. Elsőnek *Tormay Cecília Régi ház* című regényét akarja megfilmesíteni az új vállalkozás.

Budapesti Ügető Egylet

januári versénynapjai:

3, 6, 10, 12, 14, 17, 21, 24, 28, 31

Kezdeté fél 3-kor

Tlyen zsemlyedarabka

kerül annyiba, mint egy csésze jó *Kneipp* malátakávé valódi *Franck* kávépótlékkal, tejjel és cukorral. — A *Kneipp* malátakávé még rendkívül izletes és tápláló is! 3 fillér a jóízű reggeliért

igazán *nem luxus!*

Engedjétek hozzám a kisdedeket!...

Rajtakapom magam az utóbbi időben, hogy az ifjúságomról mult időben beszéltek és sűrűn vonok párhuzamot a magam diákélete és a mai diákok élete között.

Egy esepet sem kellemes felfedezés. És mégis kénytelen vagyok vele időről-időre.

Most például azt olvastam, hogy valamelyik jelenleg vörös spanyol városban ujságot indított a középiskolás ifjúság. A főszerkesztő tizennégy esztendő.

Nem volna ebben semmi. Mi is megcsináltuk. Én már tíz éves koromban főszerkesztő voltam. Nem akarok vele dicsőkedni, mert más is így van ezzel. A lapalapítás olyan mint a bárányhimlő. Ha nem vakarjuk, nem marad nyoma. Én sajnos vakartam. A bárányhimlőt is, a főszerkesztőséget is. A bárányhimlőből maradt is, emiatt egy kis forradás, magyarul ragya a homlokomon. A szerkesztőségből is... na hagyjuk!

Szóval ifjúsági lapot csinálni egyáltalán nem olyan nagy dolog és főleg nem valami elítélendő cselekedet.

De viszont...

Tudniillik, itt erről a bizonyos spanyol ifjúsági lapról van szó. Ezt a lapot tizennégy éves főszerkesztője a kommunista propaganda szolgálatába állította. Ujságja a sarló és kalapács jegyében indult és minden sorában vörös lobogót lenget. Sőt, hogy tovább menjünk, térítő munkát is végez. Híveket toboroz a vörös lobogó alá. Bizony. Ilyen céljai vannak 1937-ben egy negyedik gimnazista szerkesztésében megjelenő ifjúsági lapnak.

De ez még mind semmi. A kölyök-főszerkesztő, vezércikkében lesújtó hangon ír a felkelők pártján álló bácsikról és nénikről. Véleménye szerint ezeket a gazembereket halomra kell löni, fel kell akasztani, fel kell koncolni, mert ezek a haza esküdt ellenségei, a nemzet megrontói, a... különben mit részletezzem? Már a könyökünkön nőnek ki ezek a trivális jelzők, melyekkel úgy dobálóznak sarlósok és nyilasok egyaránt, mint zsonglőr a tányérokkal és labdákkal.

Én nem tudom, hogy polgárháború esetén van-e idejük az apáknak és anyáknak néha-néha gyermekneveléssel foglalkozni, de az a nézetem, hogy a „főszerkesztő úr“ papája két koncolás között hazaszaladhatna és lekenhetné a fiának néhány pofont, de ak-

korát, hogy egyik szeme vízbe menjen a másikhoz.

És ha a szépreményű csemete még még mindig nem hagyná abba a főszerkesztést, akkor a mama is *hozamasirozhatna*, mondjuk két halomralövés között, leakaszthatná a puskája szíj-ját és úgy elverhetné a kedves gyermek ellenkező pólusát, hogy az vagy három hétig állva legyen kénytelen megírni az esedékes vezércikket.

De ez csak afféle ábránd. Attól tartok: bele kell nyugodni a változott helyzetbe. Bele kell törődni abba, hogy a mai diákok nem futballoznak és nem gomboznak, hanem halált ordítanak a felnőttek fejére.

Szerencsére egyelőre csak Spanyolországban. Annak is csak a vörös részében.

De jó lesz vigyázni. Illetve jó lenne. Ha lehetne. Ha például kínai fallal lehetne körülvenni az ilyen tűzfészket, hogy a gyűlölet kolerabacillusai ne jöhessenek át. Ha karanténba lehetne küldeni nemesak a személyt, hanem a gondolatot is, hogy mindenféleképpen dezinficiálva kerüljenek át a békés élet határain.

Mert ez a lapszerkesztősi, valami borzasztó dolog. Mert már nem játék. Borzasztóbb még annál is, mikor a gyerek ellopja otthon a mustárt, hogy az olyan sokszor emlegetett mustárgázt megcsinálhassa a maga játékhobúrja számára.

Ez a gyermeklélek megfertőzött ugyan, de mégis csak gyermeklélek. Nincs sok remény rá, hogy sulbadobja a játéktankjait és játékgázmaszkját, dehát... talán kinövi.

Az a spanyol kölyökbandita azonban — akiről csak fogcsikorgatva tudok írni — az azonban a huszadik század legaggasztóbb kórtünete. Ha az ő mentalitásában élnek, azt mondanám, hogy őt kellene halomralőni. Őt, meg a „szerkesztőtársait“, meg a többi nedvesorrú brigantit, akiknek már tizennégy esztendő korukban politikai elveik vannak és vérbefojtás és bosszú és halál szerepelt a szótárjukban mindennapi használatra.

Szerencsére — azt hiszem legalább — nincsenek sokan. Elgondolni is szörnyű, mi lenne, ha minden gyerek ilyen volna, mint e cikk kétes értékű hőse. Igazán nehéz elképzelni, hogy ezek közül valakiből például jó orvos legyen. Vagy neves tudós. Mondjuk a rák kór-

okozójának felfedezője. Esetleg kiváló író. Vagy istenáldotta művész. Teszem azt festő, vagy szobrász, akik arra rendeltettek, hogy boldoggá tegyék embertársaikat és az utókort.

Mert ha húsz-harmincemillió hason-szörű alak volna és ezek felnőnének, lehetne-e egyebet várni tőlük, mint-hogy a gyűlölet jegyében lángalob-bantsák a világot és kiöljenek a föld-ről mindent, ami szép és emberi, ami béke és megértés, ami szeretet és türelmes elnézés?

Nem az volna-e egyetlen életpro-gramjuk, hogy sajátkezüleg is végrehajtsák azt, amit lapjuk hasábjain ajánlanak most a felnőtteknek?

Pedig a felnőttek is ráfognak egyszerű jönni, hogy tévedtek. Hogy nem lehet boldog és békés kollektív élet ott, ahol szuronyok hegyén hordják az igazságot.

Ezek a gyerekek nem tudják, hogy pyrhusi győzlem az, amely vérből fogan.

De nem is akarják tudni. Hullahekatombák fölött állnak már tizennégy esztendő korukban halálról ordítanak, pedig azt sem tudják, hogy mi az élet?

Gyermekek.

A szentföldi szelídtekintetű, barnaszakállú próféta, a kereszt árnyékában azt mondta: „Engedjétek hozzám a kisdedeket!”

Higyjék el, nem ezekre gondolt!

Mi, a boldogult úrfikorunkban rossz verseket írtunk a magunk szerkesztette ifjúsági lapba. A magunk sporteseményeiről írtunk beszámolót. A tanárainkról tréfás cikkeket. Én például az utóbbiért kaptam kevésbé szabályszerű magaviseletről. Pedig nem is én írtam. De felelős szerkesztő voltam akkor is. (Bárányhimlő!)

Ezek azonban vérbe, gennybe és epébe mártják a tollukat. Hát nem borzasztó?

Lehet, hogy nincs igazam. Lehet, hogy igazságtalan vagyok. Talán nem is ők tehetnek róla. Talán a papájuk, aki Madrid védelmében legéppuskázza a két fivérét és a felesége testvéröccsét, mert az az ellenkező oldalon van. Talán a mamájuk, aki ugyanebből az alkalomból és okból épp, most mártja szuronyát a sógornője hasába, aki egyébként másállapotban van...

Lehet...

Nagy Károly

A szappanegyezmény a kisgyárak tönkretételét eredményezi

A Hét beszámolt már azokról a törekvésekről, amelyek az úgynevezett szappankartel megalakítását célozták. Az iparügyi minisztérium utasítására egy „árkonvenció“ formájában történt volna meg a kartelalakulás, amelyet a három nagy gyár,

a Hutter és Lever Rt., az Albuszappan és a Szit kívülről támogatott volna.

Hogy ez a „támogatás“ miben nyilvánult volna meg, azt kívánjuk az alábbiakban ismertetni.

Az iparügyi minisztériumban lefolytatott legutóbbi tárgyaláson a Budapesti Vegyes Ipartestület körlevele alapján bejelentették, hogy az árkonvenció már mg is alakult, azonban csak néhány aláírást tudnak ez ügyben produkálni, mert a vidéki üzemek még nem küldték el belépési nyilatkozataikat. Az iparügyi minisztérium tudomásulvette a bejelentést és egyelőre várta a jelentkezők névsorának betérjesztését. A Budapesti Vegyes Ipartestület körlevele szerint, amely az egyezményt bejelenti,

az egyezmény felöleli az ország minden közép- és kis szappangyárát és a nagyipari vállalatok, mint Hutter és Lever Rt., az Albus, a Szit, a Meister, a Hajnal Ipari Rt., a Hangya, Sorgho, Izsák együttműködésükről biztosították az egyezményt,

amely egyelőre csupán a szín- és másodrendű szappan forgalombahozatalára vonatkozik. Programjába vette azonban a kenőszappan, a szappanforgács és az olcsóbb pipereszappan árának a közeljövőben való megállapítását is.

A körlevél megállapítja a legalacsonyabb eladási árakat, amely színszappannál középiparosok részére 78—85 fillér, kisiparosoknál pedig 76—86 fillér. A fogyasztói irányár mindkettőnél 96 fillér.

Ugyanakkor azonban, amikor ezek a körlevelek szétmentek, a nagy gyárak, amelyek ugyanezen áraknál 84 filléres árakra kötelezték magukat, a valóságban előre való lehívásra igen nagy mennyiségben hat hónapos határidőre 76 filléres áron szállítanak szappant. Már pedig nem valószínű, hogy akár a kis-, akár a középipar 8—10 százalé-

kal magasabb áron tudná elhelyezni készítményeit, mint a jól bevezetett vegyipari vállalatok.

Ugyancsak a körlevelekkel együtt küldtek szét a nyersanyagok árának újabb felemelésére vonatkozó értékesítést is, amely szerint ma a kókuszolaj 1.27 P., a keményített napraforgóolaj 1.16 P-be kerül. Mivel pedig egy kiló nyersanyag egyenlő egy kiló szappan termelési árával megállapítható

Nagyarányú előkészületek a Nemzetközi Vásárra

ABudapesti Nemzetközi Vásár végrehajtóbizottsága Szendy Károly polgármester elnökletével elhatározta, hogy az ezévi vásárt

április 30-ától május 10-ig rendez meg az Iparcsarnokban és annak nagyszabású szervezési és előkészítési munkálatait már most megindítja.

A jelek szerint az idei Nemzetközi Vásár méreteiben, külsőségeiben és eredményességben felül fogja mulni az eddigi vásárok arányait. Soha ily nagy mértékben nem nyilvánult meg olyan érdeklődés a vásár iránt az ipari és kereskedelmi vállalatok részéről, mint ez évben, amikor már a szervezési munka kezdetén több mint 300 vállalat jelentette be részvételét. A gazdasági fellendülés mai biztatóbb időszakában soha nem látott sikerrel kecsegtet az 1937. évi Nemzetközi Vásár, amely a magyar ipar, kereskedelem és alkotómunka valóban parádés seregszemléjének ígérkezik.

A vásár vezetősége hatalmas koncepciókkal, egyéni kezdeményezésekkel igyekszik az idei vásárt felejthetetlenül eredményessé és impozánssá tenni. A tervek szerint

olimpiai arányban építik fel az Iparcsarnok előtt a magyar ipar stadionját,

amely 400 méter kerületű, 14 méter széles óriási kiállítási körcsarnok lesz. Ebből sugároznak szét az egyes szakmák pavilonjai és speciális kiállítóhelyei.

A Nemzetközi sikokra is kiterjeszkedő erőteljes propagandamunka hatása alatt nemcsak hazai, de

külföldi viszonylatban is példátlanul nagyarányú érdeklődés mutatkozik az 1937. évi B. N. V. iránt.

Nemcsak a Vásár állandó vendégei, az osztrákok, jugoszlávok, németek és olaszok részvétele van már biztosítva, hanem ezidén a francia és svájci ipar

hogy a nagy gyárak körleveleikben ugyanakkor 75 filléres áron kalkulálják a nyersanyagot.

Nyilvánvaló tehát, hogy az árkonvenció célja nem más, mint

a kis- és középipar teljes tönkretétele, hogy a drága nyersanyagárak mellett olcsó termelésre kényszerítsék azokat, ugyanakkor pedig a nagy gyárak biztosítják továbbra is maguknak régi vevőkörüket.

A sok fiókkal rendelkező gyárak természetesen aláírták az árkonvenciót, mert ez mintegy 20 filléres hasznot engedélyez és így tetemes hasznot biztosít számukra.

is kiveszi részét a vásáron, sőt ifj. Horthy Miklós egyiptomi tárgyalásai révén Egyiptom részvétele is biztosítva látszik. A vásár valóban világvárosi látványosságot fog nyújtani modern pavillonjaival bulvárszerű sugárútjával és technikai berendezésével. Hír szerint ki fogják állítani

a hírneves amerikai „Robotembert“ is és ez fogja megnyitni a Nemzetközi Vásárt.

Ilyen körülmények között valóban érthető, hogy a hazai vállalatok oly sűrűn igyekeznek megfelelő helyet biztosítani maguknak a vásár területére. Ez annál is inkább ajánlatos is, mert a január közepéig jelentkezők 10 százalékos helydíjkezdményben részesülnek.

A magyar ipar, amely életképességeről az utóbbi évtizedekben éppen a Nemzetközi Vásár alkalmából tett évről-évre nagyobb tanubizonyosságot, ugyancsak hatalmas elkészületeket tesz,

hogy az 1937. évi Budapesti Vásárt nemcsak páratlan idegenforgalmi vonzóerővé, hanem gyakorlati szempontból is a lehető legeredményesebbé avassa.

De meg ne írja Szerkesztő úr!

Az örökifjú Weiss Fülöp minden esztendőben többhetes tengeri útra szokott menni. Tavaly a Kanári-szigeteken járt, az idén pedig Amerikába utazik. Floridába, Washingtonba, Hollywoodba látogat el. Nyolchetes tengeri túrájára unokája, Biró János kíséri el.

★

A platinaszőke primadonna, aki párisi sikerei után lépett fel egy pesti operettben, hamarosan búcsút mond a színpadnak, Férjhez megy régi hódolójához, a kiváló egyetemi professzorhoz.

Ha az átkozott költő meghal

Furcsa bonyodalmak Somlyó Zoltán temetése körül

Az elmúlt napok egyikén nagy csendben eltemették a magyar lira egyik legkiválóbb mesterét, *Somlyó Zoltán*t. A temetésén alig-alig jelent meg valaki a régi pályatársak közül és

nem láttunk egyetlen egyet sem azokból a színésznőkből, sanszónékesnőkből, akik egész vagyonekat kerestek Somlyó verseivel.

Átkozott költőnek nevezte magát fiatalkorában Somlyó Zoltán és az az átok, amelyikre hivatkozott, egészen az élete végéig elkísérte. Mikor meghalt, feleséget, gyereket hagyott maga után és

azok a családfentartó halálakor minden fillér nélkül állottak. Egy kifizetetlen villanyszámla volt csupán Somlyó Zoltán hagyatéka, aki pedig annyi szép verssel ajándékozta meg a magyar irodalmat.

De ez még nem minden. Mikor a költő meghalt, gondoskodni kellett az eltemetéséről. Somlyó Zoltán Budán lakott, tehát az ottani zsidó hitközség megfelelő szervéhez fordultak a végtisztesség ügyében. Ennek ellenére, hogy Somlyó Zoltán egyik dísz volt nemcsak a magyar, hanem a zsidó felekezeti irodalomnak is — a felekezeti lapokban egymás után jelentek meg versei —

az illető hitközségi szerv mégis pénzt kért a temetésért.

A hátramaradottak nem rendelkeztek semminő anyagiak felett, tehát kétségbeesetten kapkodtak jobbra-balra. Felkeresték az újságírói intézményeket és az írók érdekképviselőit. Már-már arra gondoltak, hogy Somlyó volt barátai között gyűjtést rendeznek és így szerzik meg a temetési költségeket.

Egy napig tartott ez a herce-hurca és szaladgálás, de ekkor értesült az ügyről a pesti zsidó hitközség szentegylete, amelynek hatáskörébe a temetések tartoznak. Ez az intézmény, illetve vezetői úgy látszik jobban ismerik Somlyó Zoltán költészetét és érdemeit. Jelentkeztek ugyanis az elhunyt családjánál és

közölték velük, hogy a költőt saját halottjuknak tekintik, díszsírhelyet adnak neki és gondoskodnak végtisztességéről. Így került a pesti

izraelita temetőbe az a Somlyó Zoltán, aki pedig kint lakott Budán.

Egyébként itt említjük meg, hogy a *Baumgarten emlékbizottság*, amelynek Babits Mihály a kurátora, egyetlen egy esetben sem tartotta méltónak Somlyó Zoltán arra, hogy neki díjat, vagy jutalmat adjon. Pedig Somlyó, mint költő megérdemelte volna ezt a segítséget, nem is beszélve arról, hogy

amennyiben gondoskodnak egy esz-

tendei gondtalan életéről, ez talán meghosszabbította volna az életét a szenvedő, küzködő poétának.

Babits egyszer azt mondta hogy a Baumgarten-alapítvány nem segélyintézmény, azt csak igazi írók kaphatják meg. Hát Somlyó Zoltán igazi író volt, akinek, ha meghosszabbítják az életét, úgy az új értékek születését jelentette volna az erre nagyon is rászoruló magyar irodalom számára.

Az osztrák kormány meghívására

Pesten készülnek az »eredeti francia« illatszerek

Amióta a valutáris tilalmak életbe léptek — és ennek már jó öt esztendeje — rendkívüli mértékben megnézült a külföldi, elsősorban a világmárkás francia pipere- és illatszerek behozatala, amelyekre a Nemzeti Bank vagy egyáltalán nem, vagy csak nehezen engedélyezte a valutát. Mégis az illatszertárak és drogériák pultjai

zsúfolva vannak a hírneves francia illatszergyárak márkáival,

amelyek címkéin legfeljebb nagyítóval lehet felfedezni egy mikroszkópius betűkkel szedett feliratot, hogy az illatszeres üveget — Pesten töltötték.

Csak a beavatottak tudják, hogy az „eredeti“ francia illatszereket, rúzsokat, arcfestékeket bizony nem Párisban, hanem Pesten gyártják. Az egyes francia világcégek ugyanis úgy oldották meg a valutáris problémákat, hogy budapesti képviselőik útján

saját — persze kisebbmértű — üzemet rendeztek be Pesten, főként a Angyalföldön és azokban „szerelik fel“ a márkás illatszerüvegeket, parfüm-flaconokat, rúzsstégelyeket és puderdobozokat.

Ha valaki érdeklődik a gyártmányok valódisága iránt, azzal a felvilágosítással nyugtatják meg, hogy azok ugyan valóban Pesten készültek, de a francia világcégek eredeti receptjei és

eljárásai módjai alapján, azonban persze belföldi nyersanyaggal és munkaerőkkel.

A magyar illatszergyárak, amelyek minőségben semmivel sem kevésbé nívós illatszer- és piperekészítményeket állítanak elő, természetesen akciót indítottak az ellen a — szerintük — megtévesztő eljárás ellen és a *Kereskedelmi és Iparkamara* előtt még tisztességtelen versenypereket is indítottak. Az ő fellépésüknek tudható be, hogy a világcégek pesti képviselőit kötelezték arra, hogy szembetűnőbb módon tüntessék fel a „márkás“ árukon a Pesten történt gyártást. Azt azonban még sem tudták elérni, hogy az

„eredetinek“ hitt francia piperecikkek ára ne vetekedjék a valóban eredeti árukkal, mert a helyzet az, hogy az olesó nyersanyaggal és olesó munkaerőkkel előállított gyártmányok ára még ma is meghaladja az eredeti készítményekét,

holott az itthoni gyártás révén a magas vámokat is megtakarítják a külföldi képviselőket.

Természetesen ilyen körülmények között egyre inkább növekszik a nem külföldi márkáknak, hanem valóban hazai gyártmányoknak hirdetett illatszer- és piperecikkek forgalma, amelyek a magyar illatszergyárak kitűnő felkészültségéről és nívójáról tesznek tanubizonyosságot.

SZINHÁZ-MOZI

BAJOR GIZIT ÉS NÉMETH ANTALT

szembe akarja állítani egymással az a kikkmozgalom, amelyik állandóan fúr, farag a Nemzeti Színházban, hogy tagjai minél könnyebben megsüssék a maguk kis pecsenyécskéjüket. Bajor a legnagyobb magyar drámai színész, akinek képességeit a Nemzeti Színház nem nélkülözheti, de ugyanígy szükség van Németh rendezői kvalitására, nem minden napi dramaturgiai tudására, emberfeletti munkakészségére is. Magyarországon kevés az igazi érték, ritkán találni olyan embereket, akik a maguk pozíciójában megállják a helyüket. Bár sok olyan drámai színészünk volna, mint Bajor és bár minden kultúrintézményünk élén olyan igazgató állana, mint Németh Antal. Ne hagyja hát ez a két kiváló ember, hogy egymás ellen ugrassák őket, hanem kéz a kézben álljanak ki a gátra, söpörjék el az intrikusokat és tegyenek meg mindent a magyar színpadi kultúra további felendítésére.

DARABOK A MÉRLEGEN

A Nemzeti Színház „A hódítás”-sal, Bónyi Adorján vígjátékával rukkolt elő. A darab kissé lagymatag és unalmas, bár helyenkint felesillan a szerző igazi lírája. Bajor Gizi a főszerepben megmutatja, hogy a semmiből is lehet valamit csinálni. Mellette Jávör Pál, Táray Ferenc, Füzess Anna, Berky Lili, Ungváry, Gál Gyula és Szendrő excelláltak a darab többi szerepeiben.

★

Van valami különös zomata az erdélyi irodalomnak. Kós Károly, akinek Budai Nagy Antal című történelmi játékát hozza a Vig, tipikusan erdélyi író, tehát utolérhetetlenül zamatos minden sora. A Vigszínház előadása gróf Bánffy Miklós főrendezővel az élen azon igyekszik, hogy átmentse a pesti közönség elé Erdély történelmi levegőjét. Greguss Zoltánnal és Somlay Artúrral az élen, a remek színészeknek köszönhető, hogy ez sikerült.

★

Elmélyedő, szimbólikus írás Zilahy Lajos új darabja, a Szűz és a gödölye, amelyet a Magyar Színház hozott színre. A dialógusok pompásak, a felépítés remek és mégis hiányzik valami ebből az írásból. Talán az író hite... Titkos Iona, Törzs Jenő és a többiek

minden igyekezetükkel azon voltak, hogy nagyszerű legyen az előadás.

★

Egymillió pengő a címe Kollár Béla vígjátékának, amelyet a Belvárosi Színház mutatott be. Ez a fiatal szerző témája merészségével, írásának bátor, groteszk hangjával, a jelenetek felépítésével megmutatta, hogy a színpad tökéletes ismerője, aki nagy feladatok megoldására jogosult. Az Egymillió pengő előadásán két színész, Bulla Emma és Vizváry Mariska pályájuk egyik legfeledhetetlenebb alakítását produkálták. Ők és Páger Antal fényei az előadásnak.

BESZÉL A FILM

Két Eggerth Márta-filmet is láttunk az elmúlt héten. A Paesirta a Fórumban került a közönség elé, a Fejejtük el a multat pedig másutt. A Paesirta szép, de nem mondható el ugyanez a másik filmről. Eggerth hangja lassan-lassan Alpáréval fog vetekedni.

★

Tisztelet a kivételnek, a Rádusban végre egy olyan magyar film, amelyik nem a megszokott rendezői eszközökkel és a megszokott szöveggel indul hódító útjára. Igazi író és tehetséges rendező csinálták. Ráday Imre remek!

★

Volga hajósa a Décsiben. Pierre Blanchar akármilyen jó színész, nekünk mégsem tetszett.

TAPS ÉS FÜTTY

Egy éljent azoknak a színgazgatóknak, akik karácsonyra nagy fába vágják a fejszéküket és elhatározták, hogy feltámasztják a halódó operettet. Ez a műfaj Bécs mellett pesti specialitás volt mindig, tehát fáj nekünk, hogy lassan-lassan a mult emlékévé lett utánpótlás hijján Péchy Erzs, Lábass Juci, a régi Fedák zsenialitása és kedvessége. Hirdetjük és valljuk, hogy van az operettnak közönsége városunkban, csak éppen az ellen a szervizelési módszer ellen volt mindig kifogás, amellyel pénznélküli vállalkozók Pesten a zenés játékokat a közönség nyakába akartak sózni.

★

Ha mégsem sikerültek a karácsonyi operettprodukcióik, azért a szerzőket kell kifütyülni. Boesánatot kérünk,

de a közönség nem hülye, hogy csak úgy odalehessen dobni néhány felagyított vázlatot a számára, mondván ez az operett.

K Ö N Y V E K

Herczeg Ferenc: Pro Libertate (Singer és Wolffner)

A nagy fejedelem tüneményes életét írta meg a nagy író Pro Libertate című regényében. Soha Rákóczi Ferencről ilyen szakszerű, ilyen tárgyilagos és mégis ilyen érdekes regényt nem írtak még.

Ki volt Rákóczi Ferenc, mikor a magyar szabadságharc élére állt? Fiatal herceg, aki Bécsben élt, külföldön bohyongott, hessenj hercegnőt vett nőül, sőt last not least magyarul sem tudott.

És mégis kihúzta a kardját a magyar alkotmány védelmében. Miért? Egyszerű a felelet: Mert fia volt I. Rákóczi Ferencnek és fia volt Zrinyi Ilonának, mert mostohaapja Thököly Imre volt és a magyaroknak, kiknek jajkiáltása égiszt ért, ez a fiatal herceg volt az egyetlen reménységük. A Messiás, aki eljön és felszabadítja és boldog révbe vezet a boldogtalan elnyomottakat.

Csak ezt tudta az ifjú Rákóczi, mikor kibontotta a Pro Libertate feliratú zászlókat, de aztán látott, hallott és tapasztalt és rájött, hogy neki harcolni nemcsak tradíció, hanem kötelesség. És ez a kötelesség lassankint a vérvé vált, a lelkének legmélyén gyökeret vert és terebélyes fává izmosodott a nyolcesztendei küzdelem alatt. Egy ember, aki mindent feladott a hazáért. Vagyont, amilyen nem volt még egy Magyarországon, boldogságot, feleséget és gyermekeit, nyugalmát — szóval mindent...

Herczeg Ferenc ragyogó tollához méltó ez a regény. Főlényesen könyvnyelvi stílusa, erőteljes, izmos és tárgyilagos álláspontja, vaslogikája és szellemes kommentárjai egyaránt igazolják a komoly és ostromtalan sikert, melyet a Pro Libertate rövid idő alatt elért.

Aszlányi Károly: Özöngáz. (Nova)

A jövő háborújának véres és borzalmas árnyéka ez a könyv. A gáz, a jövő harcászkeze. A repülőgép a jövő háborújának sátán erejű, villanó kardpengeje.

Az Özöngáz vétókiáltás a bekövetkezendő háború ellen. Filmszerűen lepergeti mindazokat a borzalmakat, melyek az emberiségre várnak egy lehető háború esetén.

Mikor Remarque: Nyugaton a helyzet változatlan című regényét elolvastuk, annak idején, azt mondtuk, hogy ez a legrettenetesebb könyv a világon és tökéletesen elégséges minden háborús kedv és akarat megbénítására. Ez a könyv azonban, az Özöngázhoz képest elemistáknak való kedélyes dajkamese.

Le kell azonban szögezni, hogy még ebben a regényben sem nélkülözzük Aszlányi főlényes és éles perszifláló hangját, amely a „békegáz” diestelen diestelen történetéből éri el tetőpontját. (n)

KÖZGAZDASÁG

Hét és fél százalék osztalékot fizet a Magyar Nemzeti Bank

A Magyar Nemzeti Bank főtanácsa múlt hét keddjén megtartott ülésén dr. Baranyay Lipót vezérigazgató előterjesztése alapján jóváhagyta a bank mérlegét, valamint nyereség- és veszteségszámláját, amely szerint az 1936. évi nyereség esikénésére való tekintettel — ami főként a Nemzeti Bank birtokában levő gazdaváltókra vezethető vissza, — a

tavalyinál fél százalékkal kevesebb hat és fél százalékos osztalékot fi-

zet, ami részvényenként 7.53 P-t tesz ki.

Ilyen irányban teszi meg előterjesztését a február 1-én megtartandó közgyűlésnek. Az ülésen Imrédy Béla elnök az osztalékpolitikával kapcsolatban azt a nézetét fejezte ki, hogy e téren általánosságban az eddigi egészséges mérséklet legyen irányadó és a pénzintézetek nyereségeiket inkább a felső megerősödés céljára használják fel.

Tíz százalékkal emelkedett a Községi Takarékok betétállománya

A Budapesti Székesfővárosi Községi Takarékpénztár hozta nyilvánosságra elsőnek mérlegét. Liptay Lajos vezérigazgató elismerést érdemel a kitűnő eredményért. A betétek összege 78.2 millióról 86.6 millióra emelkedett, a főváros betétei változatlanul 7 milliót tettek ki. Ilyenformán 93.6 millió pengő betétet kezel a takarékpénztár és mobilitását biztosította, ami meg nyilvánul abban is, hogy

a nyereség 200.000 pengőről 339.000 pengőre

ugrott fel.

A takarékpénztár hitelezési tevékenységét is fokozta, váltótárcája 51.2 millióról 56.5 millióra emelkedett. Nagyon fejlesztette a pénzintézet tevékenységét az exporthitelek nyújtása terén és a telekteldarabolási és telekértékesítési üzletkörben is.

A személyzeti és a dologi kiadások ugyan emelkedtek, de ennek magyarázata az, hogy a múlt év elején szervezték meg az *Allatvásár Pénzforgalmi Rt.-ot* és az új üzletkör bevezetésénél a kiadásoknak meg kellett növekedniük.

Pervesztés lett a Chinoin

Közgazdasági körökben élénk érdeklődést keltett az a per, amelyet a Chinoin indított 430.921 pengő erejéig a Hungária Műtrágyagyár ellen. Ezt az összeget kilene évvel ezelőtt megszünt szerződésből kifolyólag próbálta érvényesíteni a Chinoin azon az alapon, hogy a szerződés kizsákmányoló jellegű volt. A Chinoin azzal érvelt, hogy nem a törvényszék, hanem választott bíróság illetékes a per elbírálására.

Végső okon a Kúria Ternovszky-tanácsa tárgyalta az ügyet és Láng Lajos, a Hungária Műtrágyagyár jogi képviselőjének plasztikus érvelése alapján ugyancsak a választott bíróság illetékességét mondta ki. A harc tehát most esetleg a választott bíróság előtt folytatódik tovább. Ez azonban a Chinoinnál most folyamatban levő könyvvizsgálat eredményétől függ.

Közgazdasági Hírek

A BÉRHAZÉPÍTÉSI

konjunkturából eddig azok a vállalkozók húzták a legnagyobb hasznot, akik rövid lejáratú bankkölesönök igénybevételével egyre-másra építették fel a rabitzfalú bérházakat, amelyeket azután jelentős haszonnal értékesítettek. A bankok azonban az elmúlt év végén a minimumra csökkentették a rövidlejáratú építkezési kölesönök fo-

lyosítását, mert úgy látták, hogy újabb bérházak építésére már nincs szükség. Különösen akkor nem, ha tető alá kerülnek az Orczy-ház helyén felépülő hatalmas bérpaloták, amelyek kielégítik a mutatkozó szükségletet. A drága bérekre alapozott lipótvárosi bérházszpekulációknak így alighanem egyelőre végeszakadt.

MENCZEL LAJOS ELŐLEPTETÉSE

A Pesti Hazai első Takarékpénztár igazgatósága Menczel Lajos cégvezetőt a folyószámlaosztály vezetésével bízza

meg. A kitűnő főtisztviselő előléptetése valóban megérdemelt elismerése képességeinek és rátermettségének. Eddig a titkárságon működött és az intézet propagandatevékenységének hivatott és nagy eredményeket abszolváló irányítója volt. Kitüntető előléptetése alkalmával meleg gratulációkkal halmozták e a Pesti Hazai rokonszenves főtisztviselőjét.

AZ OFA

rendes évi közgyűlését december 15-én tartották meg Genfben és ez alkalommal igen öröndetes beszámólót nyújtottak az óriási nemzetközi faipari koncern üzleteredményeiről. Az Ofa érdekelttségéhez tartozó különböző utódállambeli vállalatok részvényei 6.7 m. svájci frankos értékeléssel szerepelnek az értékpapírtárcában, ugyanezek a vállalatok 7.3 millió svájci frankkal tartoznak az Ofának. A helyzet szembevetülő javulásának jele, hogy a konszernhez tartozó vállalatok 1.2 millió svájci frankot fizettek vissza az anyavállalatnak, amely üzletét 85.694.30 svájci frank emelkedő nyereséggel zárta. A vállalat fejlődése az igazgatóság jelentése szerint állandóan növekvő tendenciát mutat.

A MAGYAR NEMZETI BANK

nyitja meg ezidén a bankközgyűlések sorát. Közgyűlése február 1-én lesz székházában. A közgyűlésen az alapszabályok szerint csak legalább 25 részvény birtokában levő részvényesek vehetnek rész és ezt a körülményt 1936 július 31-ig eszközölt részvényletéttel útján igazolták.

A GAZDÁK

Biztosító Szövetkezetének elmúlt üzletéve jelentős fejlődésről tesz tanubizonyságot. Forgalma az elemi ágazatban 5 milliót, az életágazatban pedig 4 milliót tesz ki. Utóbbi üzletág gyarapodása főként annak köszönhető, hogy az intézet igen korszerű módon nagyobb súlyt fektetett a kisbiztosítók bevezetésére. Szembetűnő mértékben emelkedtek a díjtartalékok is, amelyek az elemi ágazatban 2 milliót, az életágazatban 7 millió pengőt reprezentálnak.

AZ ADRIA BIZTOSÍTÓ

decemberben közzétett mérlege élénk fejlődést mutat. Az Erdős Aladár kitűnő irányítása alatt álló intézet díjbevételeit 1934 óta nem kevesebb mint 450.000 pengővel gyarapította. A magyarországi fiók bízató üzleteredményei jelentős mértékben növelik a trieszti központ mammutmérlegének aktívumait.

AZ ANGOL-MAGYAR BANK

új fiókot nyitott a Margit-körút 67. számú házban. Az egyre jobban fejlődő nagybank legújabb fiókja a rendes bankszerű műveleteken kívül kompenzációs üzletek lebonyolítását, az erre vonatkozó engedélyek megszerzését, továbbá menetjegyek, útlevelevizumok és utazási valuták beszerzését is vállalja.

Kitünő mérleget publikált a Magyar Olasz Bank

A Magyar Olasz Bank a szokástól eltérően előbb tette közzé zárszámadásait, amelyből az intézet örvendetes likviditása és prosperitása bontakozik ki. Nemcsak a tiszta nyereség haladja meg az előző éveket, hanem a bank betétállománya is imponáló módon gyarapodott, ami a nagyközönség egyre fokozódó bizalmának jele. Bár a Magyar Olasz Banknak módjában állt volna osztalékok emelni, ehelyett a nyereségeket szintén belső tartalékolásra fordítja.

Az elmúlt üzletév eredményeiről a következő adatok számolnak be:

A Magyar Olasz Bank részvénytársaság igazgatósága a folyó évi január 16-án megtartott ülésén előterjesztette az 1936. üzletévi mérleget, amely 1.060.692.14 P nyereséget mutat fel (az előző évi 1.003.501.07 P nyereséggel szemben). A mérlegszámlából kitünőleg a takarékbetétek összege 43.352.173.98 P (1935-ben: 37.198.067.71 P), a folyószámlán elhelyezett betétek összege 43.984.725.30 P (1935-ben: 41.523.922.55 P), a betétállomány teljes összege tehát 87.336.899.28 P (az előző évi 78.721.9080.26 P-vel szemben), míg a nem betétjellegű kötelezettségek 3.520.116.79 P-re apadtak (az előző évi 6.133.351.14 P-vel szemben) a készpénzkészletek, valamint a zsrószámlákon és bankoknál fennálló készpénzjellegű követeléseknek az összege 10.858.946.57 P-re emelkedett (1935-ben: 9.227.225.59 P). A váltótárca összege 59.096.872.06 P (az előző évi

57.584.945.76 P-vel szemben). Az adósok tétele az előző évi 27.968.935.57 P-ről új mobil kihelyezések folytán 31.787.935.34 P-re emelkedett. Az értékpapírok s érdekeltségek 3.600.893.56 P-vel szemben (az előző évben 3.365.342.46 P-vel). A jelzálogkölesönök összege 26.342.518.39 P-re csökkent (az előző évi 27.219.322.68 P-vel szemben, míg a forgalomban lévő záloglevelek összege 17.484.471.54 P-re apadt, az 5 éves kötvényekből pedig mindössze 331.620.80 P-nek megfelelő névértékű címlet van forgalomban. Az intézeti székházakon kívüli egyéb ingatlanok mérlegszerinti összege az évközi eladások folytán 3.708.853.27 P-re apadt (1935-ben: 4.227.161.17 P).

Az intézet igazgatósága örömmel állapította meg egyes üzletágak nagyobbrányú fejlődését, de a magyar hitéletben még megoldásra váró súlyos kérdésekre való tekintettel osztalék emelése helyett az intézet belső erejének növelésére, valamint a nyugdíj- és jóléti alapok fokozott gyarapítására fordított különös gondot. Az igazgatóság, a folyó évi február 1-re egybehívott közgyűlésnek javasolni fogja, hogy osztalék fejében változatlanul részvényenként 1.50 P, összesen 600.000 P fizetessék ki, míg az alapszabályszerű levonások s a tartalék-alap és a nyugdíjasok tartalékának megfelelő dotálása után fennmaradó nyereségtöbbletnek az 1937. üzletév számlájára való átvitelét hozza javaslatba.

Közgazdasági Hírek

A MOKTAR,

amely eddig is élénken ápolta kapcsolatait az idegenforgalmi intézményekkel dr. Metzler Jenő elnök-vezérigazgató kezdeményezésére elhatározta, hogy új idegenforgalmi szervet létesít, amelynek a legfőbb célkitűzése a külföldi autósok forgalmának Magyarországra való irányítása lesz.

A ZAGYFAPÁLFALVI

Üveggyár Rt. a fennálló nehézségek ellenére is igen biztató eredményekkel zárta le a múlt üzletévet. Az üzletmenet javulásának kétségtelen jele, hogy az elmúlt üzletév eredményei alapján az igazgatóság az eddiginél magasabb részvényenkénti 1.50 pengős osztalék fizetését határozta el.

A FONCIERE BIZTOSÍTÓ

amely egyike a magyar biztosítási piac legszolidabban fundált, haladó konzervatívizmussal irányított nagyvállalatainak, nagyobb szabású tranzakciót hajtott végre a múlt év végén: tulajdonába vette a Magyar Francia Biztosító Rt. részvénytöbbségét. Ezzel a gesztióval olyan szilárd és egészséges alapokra fektette a Magyar Franciát, amelynek további működése elé az egész közgazdasági élet a legnagyobb

bizalommal tekint, mert az amugyis kitünő prosperitású intézet további fejlődését a legjobb irányba terelte. A nagyjelentőségű és a magyar biztosítási piac szempontjából örvendetes tranzakcióról a következő jelentés számol be:

A Fonciere Általános Biztosító Intézet, amely január 1-ével működésének 73-ik évébe lép, a Münchener Rückversicherungs Gesellschafttól megszerezte a Magyar Francia Biztosító Rt. részvényeinek túlnyomó többségét és így 1937. január 1-től kezdődőleg ennek a társaságnak legfőbb irányítását is a Fonciere ügyvezető igazgatói, Janovitz József és Kun Károly veszik át. A Magyar Francia élen megmarad Balabán, György igazgató.

A BANKOK 1937. ÉVI TÉBEKVÓTÁJA

A TÉBE most állapította meg a pénzintézetek 1937. évi költség- és bankári kvótáit. Az egyes bankok részese-dése a következőképpen alakult: Kereskedelmi Bank 21.10 százalék, Hitelbank 17.95, Pesti Hazai Takaréék 9.97, Angol-Magyar Bank 8.76, Leszámitoló Bank 8.07, Olaszbank 7.47, Magyar Általános Takaréék 6.05, MOKTAR 4.72, Hazai bank 3.56, Belvárosi Takaréék 2.13, Földhitelintézet 2.72, Credit-Anstalt-Wiener Bankverein 2.70, Hermes 1.63, Ingatlanbank 1, Jelzáloghitelbank 0.50, Magyar Cseh Iparbank 0.62, Központi Váltóüzlet, Magyar Általános Bank, Magyar Takarékpénztárak Központi

Jelzálogbankja 0.22—0.22, Nemzeti Takaréék 0.28, Merkúr 0.11 százalék.

SIPTAR LAJOST,

a Pécsi Takaréék ügyvezető igazgatóját az intézet igazgatósága helyettes vezérigazgatóvá nevezték ki. A magyar gazdasági élet egy igazán arra érdemes vezetőjét érte ez a kitüntetés. Siptár Lajos az új helyettes vezérigazgató továbbra is Visnya Ernő elnök-vezérigazgató közvetlen munkatársaként fogja az intézetet irányítani.

De meg ne írja Szerkesztő úr!

Eckhardt Tibor, aki a politikai élet gyújtópontjában áll, igen élénk társadalmi élelet is él. Szenvedélyes bridselő és csak a napokban nyerte meg Lélay Ernőék házi bridsversenyét.

Nagy Béla, a Mezőgazdasági Hitelintézet vezérigazgatója, eddig mindenféle politikai és társadalmi szerepléstől távollattartotta magát. Most azután ő is belekapcsolódott a közéletbe. Az összes piaci árus-érdeklépviseletek egy csúcsszervezetet alkottak és ennek az elnökévé Nagy Béla kormányfőtanácsost hívták meg.

Báró Barenfels osztrák követ a fővédnöke annak a jótékony célú diszleáadásnak, amelynek keretében az Operaház bemutatja a Szibill. Az előadás jegyeit a Budapesten élő külföldiek vásárolják meg és a befolyó összegeket a magyar szegényeket fogják segíteni.

A telefonkönyvszínésznők elleni akció során több olyan hölgy ellen eljárás indult, akik tényleges színésznők, csak éppen nem hajlandók megfizetni a Színészsövetség tagsági díját. Ezek azt mondják, hogy a Színészsövetség nem hivatalos szerv és semminő olyan törvény nincs, amely őket a szövetség tagjai közé való belépésre kötelezi.

Fenyőgaly-teák címén kéthetenként társadalmi összejöveteleket rendez a fővárosi társaságának egyik előkelő csoportja. Az összejövetelek élén Friedrich Istvánné, valamint Bieber József és Halmay Zoltán fővárosi bizottsági tagok feleségei állanak.

Szerkeszti:
FLEINER JENŐ

Felelős szerkesztő és kiadó:
NAGY KÁROLY

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
V, Pozsonyi út 25
Telefon: 1-240-62

Minden cikkért szerzője felel.

Viktória-nyomda. Budapest, Király u. 3